

פשר (חי') 14029-03-09 בנק מזרחי טפחות בע"מ

בית המשפט המחוזי בחיפה

פש"ר 14029-03-09 בנק מזרחי טפחות בע"מ נ' עובד ואח'

בפני כב' השופטת דיאנה סלע

המבקש/הנושה

בנק מזרחי טפחות בע"מ

- נגד -

1. ניר עובד ת.ז. 006083802 – החייב

2. כונס הנכסים הרשמי - מחוז חיפה

המשיבים

לפסק-דין במחוזי (14-07-2008): תא 1950/01 בנק המזרחי טפחות בע"מ נ' שמשון קרליץ שופטים: עמירם בנימיני, עו"ד: י' גולדשטיין, א' לויצקי, א' ברודיציקי
 חקיקה שאוזכרה:
[פקודת פשיטת הרגל \[נוסח חדש\], תש"ם-1980: סע' 3, \(ד\), \(6\), 238](#)

מיני-רציו:

* בית המשפט המחוזי קבע כי: עמידתו של המשיב בתשלומים בהם חויב במסגרת תיק איחוד בלשכת ההוצאה לפועל, אינה מהווה הגנה בפני התראת פשיטת רגל, והנושה רשאי לפעול לגביית חובו גם במסגרת הליכי פשיטת הרגל.

* פשיטת רגל – הליכי פשיטת רגל – התראת פשיטת רגל

* פשיטת רגל – הליכי פשיטת רגל – מעשה פשיטת רגל

* פשיטת רגל – הליכי פשיטת רגל – שיקולי בית-המשפט

* פשיטת רגל – נושים – זקיפת תשלומים

* הוצאה לפועל – פשיטת רגל – והוצאה לפועל

--- סוף עמוד 1 ---

עסקינן בהתנגדות להתראת פשיטת רגל. על-פי פסק דין חלוט שניתן כנגד המשיב 1, ו3 אחרים, נפתח כנגדם תיק הוצאה לפועל. המשיב 1, מתנגד להתראה, משני טעמים עיקריים; האחד, כי החוב הנקוב בהתראה אינו נכון. בעניין זה טען המשיב כי המבקש לא ערכן את סכום החוב לאחר ששני החייבים העיקריים בתיק שילמו כספים במסגרת הסדר אליו הגיעו עם המבקש. הטעם השני להתנגדות הוא, כי לא תצמח לנושה תועלת מניהול הליכי פשיטת רגל, וזאת מאחר והמשיב עומד בצו התשלומים אשר ניתן לאחר חקירת יכולת שנערכה לו בהוצל"פ, במסגרתה פרש בפני המבקש את מצבו הכלכלי ומלוא חובותיו ותמך גרסתו באסמכתאות. מנגד, טען המבקש כי סכום החוב הנקוב בהתראה משקף במדויק את חובו של המשיב כלפיו. עוד נטען כי לחייב העיקרי היו שני חשבונות, פרטי ועסקי, כאשר חלק גדול מחובו היה לחשבוננו הפרטי. נטען כי המשיב היה ערב לחשבון העסקי בלבד, וכי הכספים ששולמו במסגרת ההסדר, נזקפו על חשבון חובו הפרטי של החייב העיקרי. לפיכך, משערב המשיב לחוב העסקי בלבד, עדיין יש

מקום להמצאת התראת פשיטת רגל נגדו. בנוסף, טען המבקש כי על המשיב היה לטעון את כל טענותיו לעניין הסדר הפשרה והתשלומים ששולמו על פיו לפני שניתן פסק הדין בעניינו, ומשכחור שלא לעשות כן אין לאפשר לו להעלותן כיום.

בית המשפט דחה את ההתנגדות וקבע כי:

המשיב 1, חולק על גובה החוב הנקוב בהתראה ולא על קיומו. המשיב יכול היה להעלות את טענותיו בנושא במסגרת פסק הדין שניתן כנגדו בבית המשפט המחוזי. משלא עשה כן, אין לאפשר לו לערור את המחלוקת במסגרת הליך של התראת פשיטת רגל, מה גם שתביעת החוב שיגיש המבקש תיבדק לגופה ע"י בעל תפקיד שימונה. בית המשפט הדגיש כי הדיון בהתנגדותו של חייב להליכי פשיטת רגל אינו בגדר ערעור, ואין הוא מהווה מסגרת ראויה להעלות טיעונים, אשר המקום הנכון להעלות אותם הינו במסגרת הערכאה הדיונית או ערכאת הערעור. כאשר לתועלת שתצמח למבקש מניהול הליכי הפשט"ר, קבע בית המשפט כי יעילות ההליך נקבעת ע"י הנושה ונתונה לשיקול דעתו. צו תשלומים בהוצאה לפועל אינו מהווה עיכוב ההוצאה לפועל של פסק הדין אלא הינו דרך לביצועו.

החלטה

1. בפני התנגדות המשיב 1 (להלן: המשיב) להתראת פשיטת רגל.

2. ביום 26.3.09 הוצאה נגד המשיב התראת פשיטת רגל, לבקשת הנושה בנק מזרחי טפחות בע"מ (להלן: הנושה), וזאת בהתאם לחוב בלשכת ההוצאה לפועל, ועל יסוד פסק דין חלוט שניתן נגד המשיב ו- 3 אחרים ביום 14.7.08 בת"א 1950/01 [פורסם בנבו], בבית המשפט המחוזי בתל-אביב (להלן: פסק הדין).

3. ביום 30.4.09 הגיש המשיב התנגדותו להתראה, וטענותיו בתמצית הן כדלקמן:

א. לטענתו, סכום החוב הנקוב בהתראת פשיטת הרגל אינו נכון, באשר הנושה לא עדכן את החוב בכספים אשר שולמו על ידי שני החייבים העיקריים, במסגרת הסדר פשרה אליו הגיעו עם המשיב לאחר מתן פסק הדין, והחוב כולל גם ריבית מרבית על סכומים שכבר שולמו לנושה. למיטב ידיעתו של המשיב, בהסדר האמור (אשר אינו מצוי ברשות) הוסכם כי החוב

--- סוף עמוד 2 ---

של החייבים העיקריים יעמוד על 100,000 ₪ וישולם לנושה ב- 10 תשלומים. התברר כי לאחר ביצוע חלק מהתשלומים חדלו החייבים העיקריים מלעמוד בהסדר.

ההלכה הפסוקה התייחסה לא פעם לחשיבות נכונות הסכום הנקוב בהתראה פשיטת הרגל. אי דיוק בסכום החוב, וקל וחומר הימנעות הנושה מלקזז תשלומים שנעשו מהסכום המגיע לנושה, הינם פגם מהותי אשר דינו לפסול את ההתראה. לעניין זה הפנה המשיב לבש"א [10300/01 יקותיאל נ' בנק דיסקונט בע"מ](#), לא פורסם, [פורסם בנבו], ניתן ביום 24.4.02 ולבש"א (ת"א) [2024/01](#), 9284 כץ נ' בנק לאומי לישראל בע"מ, לא פורסם, [פורסם בנבו], ניתן ביום 13.6.02.

ב. עוד טוען המשיב כי הנושה נוהג איפה ואיפה במשיב בכך שהתפשר עם החייבים העיקריים על סכום נמוך, בעוד שהוא ממצה את ההליכים עם המשיב שהינו ערב בלבד, ורודף אותו בערכאות השונות.

ג. בנוסף לכך, לא תצמח לנושה כל תועלת מהכרזתו של המשיב פושט רגל, באשר המשיב ממילא עומד בצו התשלומים בסך 1,000 ₪, אשר ניתן לאחר חקירת יכולת שנערכה לו, במסגרתה פרש בפני הנושה את מצבו הכלכלי ומלוא חובותיו ותמך גרסתו באסמכתאות. למשיב חובות בסך של כ- 22 מיליון ₪ לנושים אחרים, עימם הגיע להבנה לפיה יסייע להם במכר של נכסים המשועבדים להם ובתמורה אלו יימנעו מלנקוע בהליכי הוצל"פ נגדו.

מצבו הבריאותי של המשיב בן ה-64 אינו טוב, וסיכוייו להשיג עבודה גם לנוכח המצב במשק הינו קלוש ביותר. כל שנותר למשיב אינו אלא שמו הטוב. מתן צו כינוס כנגדו יפגע אנושות בסיכוייו להיות מועסק, והוא אף מנוגד לאינטרס של הנושה עצמו, באשר התשלום החודשי שנפסק בהליך ההוצל"פ, והמשולם כיום כולו לנושה, ישולם במסגרת הליך פשיטת רגל בחלקו הארי לנושיו האחרים של החייב.

בנסיבות העניין נוקט הנושה בהליך דרסטי אשר לא יביא לו כל תועלת, ויפגע במשיב במידה העולה על הנדרש. הנושה סירב לפגוש במשיב כדי לשאת ולתת בעניין התראה פשיטת הרגל והוא מפעיל עליו מכבש לחצים אדיר. בכך עושה הנושה שימוש בזכות שלא בתום לב על ידי תאגיד בנקאי תוך פגיעה בזכויות יסוד של המשיב.

4. הנושה בתגובתו מיום 20.5.09 ביקש לדחות את התנגדות המשיב, מהנימוקים כדלקמן:

א. אין חולק כי הנושה והחייבים העיקריים הגיעו להסדר, אולם לטענת הנושה אין בתשלומים ששולמו על ידי החייבים העיקריים על פי ההסדר כדי להפחית את חובו של המשיב כלפי הנושה. בעוד שהתביעה כנגד החייבים העיקריים עמדה על סך של כ- 1,131,328 ₪, הוגבל סכום התביעה כנגד המשיב לסך של 493,026 ₪ בלבד, בגין ערבות מוגבלת להבטחת חובם של החייבים העיקריים לנושה. לפיכך, הסכומים ששילמו החייבים העיקריים, בסך הנמוך מ- 100,000 ₪, אין בהם כדי להפחית את סכום ערבותו של המשיב.

--- סוף עמוד 3 ---

ב. יתר על כן, ההסדר עם החייבים העיקריים קיבל תוקף של פסק דין במהלך הדיון בתביעה האזרחית, קודם למתן פסק הדין נשוא ההתראה, ומשבחר המשיב שלא להעלות טענותיו לעניין זה קודם למתן פסק הדין, אין לו להלין אלא על עצמו. לעניין זה הפנה הנושה ל**בש"א (ת"א) 19007/01**, 18004 **בנק פועלים נ' ניר מנחם**, לא פורסם, ניתן ביום 5.11.02.

5. בין לבין הגיש הנושה בקשה למתן צו כינוס נגד המשיב על יסוד ההתראה נשוא תיק זה (בתיק פש"ר 09-05-14179), וכן בקשה, במעמד צד אחד, למינוי כונס נכסים זמני לנכסי המשיב בטענה שהוא מבריח נכסיו מידי נושיו. מנימוקי הבקשה, לפיהם קיים חשש להברחת נכסים, ניתן ביום 20.5.09 צו מניעה זמני האוסר על המשיב לבצע כל דיספוזיציה בנכסיו וזכויותיו מכל מין וסוג, עד למתן החלטה בבקשה שתידון במעמד שני הצדדים. המשיב הגיש בקשה לסילוק על הסף של הבקשה למתן צו כינוס, בטענה כי משטרם נדונה התנגדותו להתראה אין לראות באי מילוי אחר דרישת ההתראה מעשה פשיטת רגל.

6. בדיון שהתקיים ביום 10.9.09 חזר המשיב על טענותיו בהתנגדות, וביקש לפסול את ההתראה נוכח המחלוקת הקיימת לעניין סכום החוב הנקוב בה. כן טען כי בנוסף לבקשה להתראה הגיש הנושה בקשות סרק למתן צו כינוס ולמינוי כונס נכסים זמני, שעה שכל המסמכים בעניינו של המשיב הומצאו במסגרת חקירת היכולת שנערכה לו בהליך ההוצל"פ, הכל על מנת ליצור לחץ בלתי סביר על המשיב. במסגרת חקירה נגדית שנערכה למשיב על ידי ב"כ הנושה, תיקן המשיב את הגירסה שמסר בהתנגדותו להתראה, ואישר כי ההסדר אליו הגיעו הנושה והחייבים העיקריים נתגבש וקיבל תוקף של פסק דין לפני מתן פסק הדין שעל יסודו הוגשה ההתראה. אולם, לדידו, המועד הרלוונטי לענייננו אינו המועד בו ניתן תוקף להסדר הפשרה, כי אם המועדים בהם שולמו הסכומים על ידי המשיב, ואשר לא ברור אם קוזזו מסכום החוב. המשיב הסביר כי לא צירף תדפיס מלשכת הוצל"פ המראה כי החוב הנקוב בהתראה אינו נכון, משום שהוגש תדפיס הוצל"פ על ידי באת כוח הנושה.

הנושה טען כי סכום החוב הנקוב בהתראה משקף במדויק את חובו של המשיב כלפיו, וכי הסכומים המשולמים על ידי המשיב וערב נוסף מקוזזים מדי חודש מסכום החוב. באשר לכספים ששולמו על פי ההסדר, טען הנושה כי חובו של החייב העיקרי, מר שמשון קרליץ, עמד בעת מתן פסק הדין על 1,100,000 ₪, והחוב של המשיב בגין ערבות מוגבלת עליה חתם עמד אותה עת על 333,000 ₪. לחייב העיקרי היו שני חשבונות, פרטי ועסקי, כאשר חלק גדול מחובו היה לחשבונו הפרטי. המשיב היה ערב ערבות מוגבלת לחשבון העסקי בלבד. הכספים ששולמו על ידו על פי ההסדר, שאין חולק כי אינם עולים על 100,000 ₪, נזקפו על חשבון חובו הפרטי של החייב העיקרי. לפיכך, משעבר המשיב לחוב העסקי בלבד, עדיין יש מקום להמצאת התראת פשיטת רגל נגדו. מכל מקום, חזר הנושה והדגיש, היה על המשיב לטעון

--- סוף עמוד 4 ---

את כל טענותיו לעניין הסדר הפשרה והתשלומים ששולמו על פיו לפני שניתן פסק הדין בעניינו, ומשבחר שלא לעשות כן אין לאפשר לו להעלותן כיום.

במעמד הדיון נדחתה הבקשה למתן צו כינוס על יסוד ההתראה על הסף, ונקבע כי אם תדחה ההתנגדות של המשיב יגיש הנושה בקשה נוספת וזו תידון.

דין

7. לאחר שעניינתי בטענות הצדדים ובמסמכים שהובאו בפני שוכנעתי כי דין ההתנגדות להדחות. **סעיף 3 לפקודת פשיטת הרגל** [נוסח חדש], התש"ם-1980 (להלן: הפקודה) מעניק את הזכות לנושה להגיש התראת פשיטת רגל, וכך קובע הסעיף:

"נושה שהשיג נגד חייב פסק דין חלוט לתשלום סכום כסף, והוצאתו לפועל לא עוכבה כדין, זכאי לבקש להמציא לחייב בישראל, או ברשות בית המשפט בחוץ לארץ, התראת פשיטת רגל".

אחת ממטרות התראת פשיטת הרגל, הינה מתן הזדמנות אחרונה לחייב להסדיר את חובו בטרם פתיחת ההליך של פשיטת רגל על כל המשתמע מכך. הימנעות החייב מלמלא אחר הדרישות שבהתראה, מהווה מעשה פשיטת רגל וזאת מכח **סעיף 5(6)** שקובע:

"מעשה פשיטת רגל הוא לחייב, אם עשה או נעשתה לו אחת מאלה:

...

(6) **לא מילא אחר הדרישות שבהתראת פשיטת רגל לפי פקודה זו תוך שבעה ימים לאחר שהומצאה לו בישראל, או תוך הזמן שנקבע לכך בצו בית המשפט שהתיר את ההמצאה אם הומצאה בחוץ לארץ, ולא הניח את דעת בית המשפט כי יש לו תביעה שכנגד או קיזוז או דרישה שכנגד שאינם פחותים מסך החוב הפסוק ושלא היה בידו לעוררם בתובענה שניתן בה פסק הדין...".**

בענייננו, מעלה המשיב בהתנגדותו שתי טענות מרכזיות: האחת, שעניינה בפגמים בהתראה, הינה כי סכום החוב הנקוב בהתראה הינו שנוי במחלוקת ורק בשל כך דינה של הבקשה להמצאת התראה להדחות; והשנייה, כי לא תצמח כל תועלת לנושה מהליך פשיטת הרגל, באשר הוא משלם את התשלומים שהושטו עליו בהליך ההוצל"פ כסדרם.

8. **פגמים בהתראה**

--- סוף עמוד 5 ---

הנושה הגיש בקשתו להתראה על יסוד פסק דין חלוט ועל יסוד חוב בתיק הוצל"פ שנפתח לגביית החוב שמקורו בפסק הדין. הסכום הנקוב בהתראה הינו סך 966,276.78 ₪ (נכון ליום 22.3.09). המשיב חולק על גובה החוב הנקוב בהתראה ולא על עצם קיומו, אולם בשום שלב לא ציין מהו הסכום הנכון לפשיטתו. אם הוא טוען כי אינו מחוייב לשלם על פי פסק הדין החלוט, היה עליו להתכבד ולעשות כן. למעשה, המחלוקת לעניין גובה החוב מתייחסת לתשלומים המסתכמים בסך הנמוך מ-100,000 ₪, אשר שולמו על ידי החייבים העיקריים בתיק האזרחי במסגרת הסדר הפשרה שנחתם, כאמור, בינם לבין הנושה. בדיון שהתקיים בפני התברר כי בניגוד לגרסת המשיב, מדובר בהסדר פשרה אשר נחתם עובר למתן פסק הדין נשוא ההתראה, עניין שאף צוין מפורשות בפסק הדין: **"התביעה נגד הנתבעים 1 ו-2 הסתיימה בהסדר פשרה שקיבל תוקף של פסק דין, ולפיכך פסק הדין עניינו התביעה נגד הערבים"** (סעיף 1 לפסק הדין).

המשיב לא נתן כל הסבר משכנע מדוע לא העלה בפני בית המשפט המחוזי בתל אביב טענותיו באשר להסדר הפשרה, תוקפו, התשלומים ששולמו על פיו, וההשלכה שיש להם לטענתו על חובו כלפי הנושה, וכן טענותיו באשר לחוסר תום ליבו של הנושה, כמפורט לעיל. המשיב פירט בהתנגדותו את תנאיו של הסדר הפשרה, אך גרסתו לפיה ההסדר לא היה ברשותו וכי לא היה מודע לתנאיו אינה מהימנה עלי. מפסק הדין עולה כי יחסיו של המשיב עם אחד מהחייבים העיקריים, מר שמשון קרליץ, היו קרובים, וחזקה עליו כמי שהיה ערב לחוב, כי פעל להשגת ההסדר מהאחרון ולכל הפחות היה בקיא בפרטיו.

הימנעותו של המשיב מלהעלות טענותיו בפני הערכאה הדיונית באשר לתשלומים ששולמו על פי ההסדר ומהגשת ערעור על פסק הדין, מחזקת את טענת הנושה בדיון שהתקיים בפני, אשר לא נסתרה, כי מדובר בכספים ששולמו על חשבון חוב הפרטי של החייב העיקרי שמשון קרליץ, בעוד שהמשיב היה ערב לחובו של האחרון בחשבון העסקי. הדיון בהתנגדותו של חייב להליכי פשיטת רגל אינו בגדר ערעור, ואין הוא מהווה מסגרת ראויה להעלות טיעונים, אשר המקום הנכון להעלות אותם הינו במסגרת הערכאה הדיונית או ערכאת הערעור. (לעניין זה ראו [פשי"ר \(ב"ש\) 9029/99 בנק הפועלים בע"מ נ' בן ברוך](#), לא פורסם, ניתן ביום 29.11.99).

מכל מקום, אפילו היה המשיב מבסס טענתו כי סכום החוב הנקוב בהתראה נמוך מסכום החוב המגיע לנושה, בנסיבות המקרה שבפני לא היה בטענה זו לבדה כדי להוות טעם לדחיית הבקשה להתראת פשיטת רגל. המחוקק היה ער למקרים בהם סכום החוב המצוין בהתראת פשיטת הרגל אינו משקף את הסכום הנכון והמעודכן, ולכן נקבע בסעיף 4(ד) לפקודה:

"(ד) לא יראו התראה כנטולת תוקף מחמת זאת בלבד שהנקוב בה כסכום מגיע עולה על הסכום המגיע למעשה, אלא אם תוך הזמן הניתן לתשלום הודיע החייב

--- סוף עמוד 6 ---

לנושה שהוא חולק על תקפות ההתראה על סמך הטעות האמורה; אולם אם החייב לא הודיע כך לנושה יראו כאילו מילא אחרי התראת פשיטת הרגל אם תוך הזמן שניתן הוא נקט אמצעים שהיו מביאים למילוייה אילו נקב בה הסכום המגיע למעשה."

גם [סעיף 238](#) לפקודה מאפשר הכשרת של פגמים פורמליים.

"238. פגם פורמלי לא יפסול

(א) שום הליך בפשיטת רגל לא יפסל מחמת פגם שבצורה או שיבוש בו, אלא אם בית המשפט שהוגשה לפניו התנגדות להליך היה סבור שהם גרמו עיוות דין ממשי אשר אינו ניתן לתיקון בהוראה של אותו בית משפט". (ראו לעניין זה גם לוי וגרוניס, בספרם **פשיטת רגל**, מהד' שנייה, בו הם מציינים כי התראת פשיטת רגל נחשבת ל"הליך" ועל כן בית המשפט רשאי להכשיר פגמים פורמליים שנפלו בה. (שם, עמ' 72-73)).

במקרה דנן, התראת פשיטת הרגל מיום 26.3.09 נמסרה למשיב כדיון ביום 6.4.09 (נספחים ג' ו-ד' לבקשת הנושה למתן צו כינוס בפשי"ר 09-05-14179). התנגדות המשיב להתראה הוגשה לבית המשפט ביום 30.4.09, ובתאריך זה, בחלוף המועד הניתן לתשלום, שלח המשיב לראשונה מכתב לנושה בו הודיע כי הוא חולק על סכום החוב הנקוב בהתראה. משכך, אפילו היתה טעות בסכום ההתראה, טענה, אשר לא הוכחה, לא הודיע המשיב לנושה בתוך פרק הזמן הניתן לתשלום על פי ההתראה כי הוא חולק על תקפות ההתראה על סמך הטעות האמורה. מכל מקום, אין מחלוקת כי סכום החוב של המשיב לנושה עולה באופן משמעותי על הסכום הנקוב בפקודה. תביעת החוב שיגיש הנושה, אם ינקוט בהליכי כינוס נגד המשיב, תיבדק על ידי בעל תפקיד ועניין זה ייבחן לגופו.

נקיטה בהליכי הוצאה לפועל

9.

עמידתו של המשיב בתשלומים בהם חויב במסגרת תיק איחוד בלשכת ההוצאה לפועל, אינה מהווה הגנה בפני התראת פשיטת רגל, והנושה רשאי לפעול לגביית חובו גם במסגרת הליכי פשיטת הרגל. כלל הוא כי **"נושה הנוקט בהליכי הוצאה לפועל אינו מנוע מלפעול לפי הפקודה"**. (גרוניס ולוי בספרם הנ"ל, עמ' 72). כן נפסק כי צו תשלומים הוצאה לפועל אינו מהווה עיכוב ההוצאה לפועל של פסק הדין אלא הינו דרך לביצועו. (שם, שם).

"הכנסת פסק הדין להוצאה לפועל וקביעת תשלומים לפרעונו, לא זו בלבד שאינה מעכבת את ההוצאה לפועל, כי אם להיפך. זה מהווה צעד ממשי להוצאה לפועל

--- סוף עמוד 7 ---

של פסק הדין. ואם צעד זה מוכיח את עצמו כבלתי מספיק בעיני הנושה, ניתן לו לנקוט בכל צעד נוסף בהוצאה לפועל או מחוצה לו כדי לבוא על סיפוקו....

סיכומו של דבר: צעדי הוצאה לפועל של פסק דין שנושה נוקט בהם אין בכוחם לרפות את ידי בית המשפט הדין בבקשת פשיטת רגל נגד החייב ולחייבו להימנע מלהכריז על פשיטת רגלו של החייב על פי פסק הדין, אף שזה עומד בתנאי ההוצאה לפועל, ובלבד שההוצאה לפועל של פסק הדין לא עוכבה". (ע"א [353/69 צרפתי נ' שטרסמן, פ"ד כ"ג\(2\) 8, 9](#) (כבי השופט ברנזון); כן ראה [פש"ר \(ב"ש\) 9029/99](#) הני"ל).

לפיכך, אין הנושה מנוע מלפעול לגביית חובו מהמשיב גם במסגרת הליכי פשיטת הרגל.

דיאנה סלע 54678313

10. באשר לטענת המשיב כי לא תצמח לנושה תועלת מהליך פשיטת הרגל, אין בה כדי להביא לדחיית הבקשה להמצאת ההתראה, שכן יעילות של ההליך אינה נקבעת על ידי החייב, אלא נתונה לשיקול דעתו של הנושה. אם הנושה סבור שמההליך תצמח לו תועלת כל שהיא, בין באיתור נכסי החייב, בין בכינוסם וכמובן מימושם, ובדרך זו יגבה כספו, על בית המשפט לאפשר לו לפעול בדרך זו. לעניין זה ראו דבריה של כבוד השופטת אלשיך ב**בש"א (ת"א) 8360/01 יקותיאל ברק נ' בנק דיסקונט לישראל בע"מ**, (לא פורסם), [פורסם בנבו], ניתן ביום 24.4.02, בהם היא מסכמת את הנימוקים שלא התקבלו בהליך ההתנגדות להתראת פשיטת רגל:

"... ביהמ"ש בד"כ איננו נוטה לקבל שורה של טעמים שכיחים בהתנגדויות, כגון: הנושה מסרב לנהל מו"מ, הנושה לא מיצה את הליכי ההוצאה לפועל, נסיבות אישיות של החייב מונעות כרגע את תשלום החוב, החייב צמצם את הוצאותיו למינימום האפשרי והוא פועל לתשלום חובו בפריסה רחבה, והנפוץ מכל: לא תצמח לנושים תועלת מהליכי פשיטת הרגל. נימוקים אלו, למעט במקרים חריגים, נדחים על הסף והליך פשיטת הרגל יוצא לדרכו, עם כל הצער שבכך."

11. נוכח כל האמור לעיל, נדחית התנגדותו של המשיב להתראת פשיטת הרגל.

המשיב ישא בהוצאות הנושה בסך 1,000 ₪ בצירוף מע"מ כחוק, אשר ישולמו בתוך 30 יום, ואם לא ישולמו, ישאו הפרשי הצמדה וריבית כחוק מהיום ועד ליום התשלום בפועל. ניתנה היום, כ"ו תשרי תש"ע, 14 אוקטובר 2009.

הודעה למנויים על עריכה ושינויים במסמכי פסיקה, חקיקה ועוד באתר נבו - הקש כאן
נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה
 --- סוף עמוד 8 ---

פשר (חי) 14029-03-09 בנק מזרחי טפחות בע"מ נ' ניר עובד

www.nevo.co.il